

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. Т., 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЕРВЕЛ в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ганчо М. Драганов

при участието на секретаря Жулиета П. Жекова
като разглежда докладваното от Ганчо М. Драганов Гражданско дело № 20223250100002 по описа за 2022 година

За да се произнесе, съдът взе предвид:

Предявен е осъдителен иск от Д. Д. Н. с ЕГН-***** с адрес *****, подадена чрез адв.Я. В. С. - САК с адрес за призоваване гр.София, ж.к.,„Дружба“-2, бл.228, вх.А, ап.60 срещу ЗАД „ОЗК ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, с ЕИК 121265177 гр.София, ул.,„Света София“ 7, ПК 1000 Център, с правно основание чл. 432, ал.1 от КЗ, вр. с чл.394 от КЗ с цена на иска 15000 лева, с който ищецът моли да бъде осъдено ответното дружество да заплати на ищеца сумата в размер на 15 000 лева за причинени неимуществени вреди ведно със законната лихва от 05.01.2018 година –датата на която ответника е следвало да се произнесе по заведената щета до окончателното ѝ изплащане.

Ищецът твърди, че на 17.05.2017г. около 19.30ч. е настъпило ПТП на път III 7402 км 16+0 (гр. Т. - с.Б.), между лек авТ.обил „***“, с рег. № ***** и лек авТ.обил „****“, с рег. № *****.

Лекият авТ.обил „***“, с рег. № ***** е бил управляван от собственика И. Ю. Р., ЕГН ***** от с. Б., и се е движил в посока от гр. Т. към с.Б. при ясно време с добра видимост и суха пътна настилка. На десен остър завой поради несъобразена скорост водачът на л.а „***“ загубил контрол над авТ.обила си и навлязъл в платното за насрещно движение като се блъска челно в спрял /аварира/ извън платното за движение на банкета лек авТ.обил „****“, с рег. № *****, който е собственост на Д.Д.К., а е бил управляван от ищеца Д. Д. Н.. В следствие на ПТП-то ищецът сочи, че са пострадали лицата И. Ю. Р., А.В.А. и Д. Д. Н.. Последният, впоследствие е бил настанен в МБАЛ „Добрич“ в отделение по хирургия.

Сочи, че ищецът в момента на удара се е намирал в спрелия /аварира/ авТ.обил, който се намирал в отбивката на пътното платно и е бил с включени

аварийни светлини.

В следствие на удара пострадалият Д. Н. е загубил съзнание, а след това е изпитвал силно затруднение на дишането, което според него е било породено от силни болки в лявата страна на ребрата най-отдолу, имал е и кръв по лицето. След инцидента пострадалият е бил откаран от екип на Спешна помощ в МБАЛ „Добрич“ в увредено общо състояние. В лечебното заведение след преглед и извършени изследвания на пострадалия са установени следните наранявания: загуба на съзнание; открита рана на лявата вежда, левият клепач и лявата буза, което наложило и хирургична обработка; силни болки в областта на лявата половина на гръдния кош със силно натъртване на най - долното ляво ребро; контузия на корема, както и че изпадал в паника от преживеният силен емоционален стрес.

Ищецът е изписан от лечебното заведение на дата 21.05.2017г. в увредено общо състояние и продължаващи болки и оплаквания. След изписване от болницата той е продължил да има оплаквания изразяващи се в болки в областта на лява половина на гръдния кош, като болката му била най-силна в най - долната част на лявото ребро. Тази болка продължавала при промяна на времето и при физическо натоварване. Отделно от това по лявата част на лицето са останали загрозяващи белези, които му създават дискомфорт при отваряне на окото и гледане със същото, а на лявата буза е останал обърнат „Л“-образен голям белег. Ищецът твърди, че при процесното ПТП е получил не само физически увреждания, но и психически такива, които се изразяват в силен стрес и постоянно безпокойство.

За случая е било образувано досъдебно производство №75/2017г. по описа на РУ-Т. и пр.пр.№00228/2017г. по описа на РП-Добрич.

Лекият авТ.обил „***“, с рег. № *****, който е станал причина за настъпването на произшествието към датата на горепосоченото ПТП е имал валидно сключена застраховка „Гражданска Отговорност“, за което е издадена застрахователна полица № BG/23/***** на Застрахователно акционерно дружество „ОЗК-Застраховане“ АД.

Ищецът твърди, че в следствие на причинените травми са му били причинени болки и страдание, които проявления и последици все още не били отшумели напълно. Вследствие на инцидента пострадалият е получил емоционални и психически травми от преживяното неочаквано събитие. Пострадалият все още изпитвал страх и стрес при спомена за настъпилото ПТП и когато се поглежда огледало. Сочи, че се е появило и безсъние.

В исковата молба се посочва, че тъй като ищецът не притежава банкова сметка, плащането следва да се извърши по следните начини, а именно: чрез пощенски запис на името на ищеца Д. Д. Н. ЕГН *****, с адрес с.Б.,община Т., ***** или по банкова сметка IBAN *****

С оглед на това ищецът Д. Д. Н. моли да бъде осъдено ответното дружество да му заплати сумата от 15000 лева, представляваща стойността на причинени неимуществени вреди ведно със законната лихва от 05.01.2018 година –датата на която ответника е следвало да се произнесе по заведената щета до окончателното ѝ изплащане.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът е представил отговор на иска, с който оспорва иска по основание и размер. Сочи, че:

Не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по

застраховка „Гражданска отговорност“ за процесният лек авТ.обил „***“, с рег. № *****.

Оспорва изцяло предявените иски по основание, като счита същите за неоснователни, неосновани и неподкрепени с доказателства, недължими и прекомерно завишени по размер. Сочи, че за да възникне отговорността на застрахователя за заплащане на обезщетение за претърпени вреди, е необходимо да съществуват кумулативни предпоставки от фактическия състав на отговорността, а именно: валиден застрахователен договор, застрахователно събитие, противоправно поведение, вреда, причинна връзка между вредите и противоправното поведение и вина. В конкретния случай не били налице всички елементи на Фактическия състав на отговорността на застрахователя, поради което и той не следва да се ангажира за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди от ищеца и предявените срещу застрахователното дружество иски следва да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани.

Оспорва механизма на ПТП, като счита, че не са представени по делото доказателства по отношение начина на настъпване на ПТП. Самото събитие не е удостоверено с надлежен документ. Твърди, че съгласно чл.3, ал.1 от Наредба за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия се съставя констативен протокол за ПТП - Приложение № 1 и се изготвя подробна план-схема на ПТП от органите на „Пътна полиция“-МВР, както и че в настоящия случай не е налице влязла в сила присъда на наказателния съд, която по силата на чл. 300 ГПК да е задължителна за гражданския съд по въпроса за вината на дееца и противоправността на деянието му. Не е станало ясно и точно на коя седалка се е возил ищеца, къде е бил в момента на удара, от коя страна е станал удара и т.н. □

Ответното дружество счита, че пътният инцидент не е настъпил по вина на водача на застрахования лек авТ.обил на И. Ю. Р. и в конкретния случай вина за ПТП имал водачът на другия авТ.обил — ищеца Д. Д. Н.. Твърди, че ищецът станал причина за възникналото ПТП, като видно от представената докладна записка, същият е бил спрял в платното за движение. Счита, че ПТП или е причинено виновно само от водача Д. Н., или е съпричинено от действията и на двамата водачи. В този смисъл ЗАД „ОЗК - Застраховане“ АД не дължи пълната сума, която ще репарира претърпените от пострадалия неимуществени вреди, а само част от нея, отговаряща на приноса на водача И. Р. за настъпване на ПТП.

Сочи, че е налице съпричиняване на вредите. Твърди, че поведението на пострадалия е станало основна причина за настъпване на вредоснония резултат, тъй като Д. Д. Н. е нарушил разпоредбата на чл. 137в, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП и чл. 133, ал. 2 от ЗДвП. Видно от приложените към исковата молба доказателства, ищецът се оплаквал от разкъсно-контузна рана в областта на лявата вежда, но не са описани видими белези в областта на рамената и гръдния кош. Във връзка с това ответното дружество твърди, че ищеца е пътувал без поставен обезопасителен колан, като по този начин тялото му свободно се е движило в купето на авТ.обила в момента на ПТП, удряйки се в различните твърди и тъпи предмети, и това е причинило телесни увреждания. Според ответното дружество това е основната причина за настъпване на твърдените травми. Сочи, че по този начин ищецът сам се е поставил в опасност и е допринесъл в изключителна степен за причиняване на твърдения вредоносен резултат. Твърди, че е налице съпричиняване по смисъла на чл.

51, предл. 2 - ро от ЗЗД. В конкретния случай пострадалият бил създал реална възможност за настъпване на вредоносния резултат, не е положил необходимата грижа за опазване на собственото си здраве и живот и сам се е качил да управлява МПС, без да си постави обезопасителен колан.

Оспорва пряката причинно-следствена връзка между претърпените неимуществени вреди от ищеца и процесното ПТП. Сочи, че по делото не са представени доказателства за последващи интервенции и усложнения, настъпили в следствие на процесното ПТП. От медицинската документация се установявало, че в резултат на ПТП ищеца не е губил съзнание, бил е адекватен и контактен и не му е предписано първоначално лечение, няма представени рентгенови снимки за травматични увреждания на ищеца и липсват и доказателства за започнат и завършен прием на медикаментозно лечение. От представената документация не се установявало да е проведено болнично или медикаментозно лечение на ищеца или да са извършвани допълнителни интервенции, както и че ищецът не е посетил и полагащите му се два контролни прегледи. Единствено същият е заявил, че се оплаква от болки в лява гръдна половина и горния коремнен етаж, но след извършени прегледи е установено, че „липсват данни за свободен въздух и нива на стаза“, както и че е „без травматични промени на паренхимните органи в коремната кухина, без излив в малък таз, без плеврални изливи“.

Оспорва исковете и по размер. Счита, че размера на иска е неоснователно завишен и прекомерен, и не отговаря на принципа за справедливост, заложен в чл. 52 от ЗЗД. Оспорва твърдението на ищеца, че в следствие на процесното ПТП търпи неимуществени вреди, които да обуславят претендирания размер на застрахователно обезщетение от 15 000 лева. На отделно основание, счита предявения размер за прекомерен, предвид съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия. Счита, че на основание чл. 51, ал. 2 ЗЗД размерът на обезщетението следва да бъде намален, съобразно приноса на пострадалия.

Оспорва претенцията по акцесорния иск за лихва, както и размера на претендираните лихви, по аргумент за неоснователност на главния иск.

На основание чл. 111 (в) от ЗЗД прави възражение за изтекла погасителна давност по отношение на иска за присъждане на лихва.

Моли съда да приеме исковете за неоснователни и необосновани и да ги отхвърли изцяло.

По делото бяха приети следните писмени доказателства: заверени копия на докладна записка; уведомление до РП Т.; албум, протокол за оглед на пътно-транспортно произшествие, протокол за АТЕ №52; епикриза с ИЗ№***. издадена от МБАЛ Добрич гр.Добрич;история на заболяване, искане за образна диагностика; молба за застрахователна претенция с вх. №993027/16.04.2020г.; два броя снимки; разпечатка от електронната система на Гаранционен фонд за валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на лек авТ.обил „*** *****“ с рег. № ТХ ***** към дата 18.05.2017г., както и служебно изисканото заверено копие на ДП №75/2017г. на РУ на МВР гр.Т., образувано във връзка с настъпило на 17.05.2017г. ПТП по път III 7402км 16+0(гр.Т.-с.Б.), съдебно-медицинска експертиза и съдебно-автотехническа експертиза.

По делото бяха допуснати до разпит свидетелите И. Ю. Р. водач на другия авТ.обил и Г.Д.К. в сватовска връзка с ищеца.

Искът като предявен от активно легитимирана страна пред надлежния съд се явява допустим, а разгледан по същество се явява и частично основателен при следните съображения и правни изводи.

По делото не се спори между страните наличието на сключен договор за „Гражданска отговорност“ на авТ.обилистите за лек авТ.обил „***“, с рег. № *****, за което е издадена застрахователна полица № BG/23/***** на Застрахователно акционерно дружество „ОЗК-Застраховане“ АД.

Безспорно се доказва и настъпилото ПТП, а именно че на 17.05.2017 г. около 19.30ч. е настъпило ПТП по пътя гр.Т., обл.Добрич – с.Б., общ.Т. при управление на МПС „****“ с рег.№ *****, управляван от И. Ю. Р. от с.Б. и МПС „*****“ с рег. № *****, управляван от Д. Д. Н. от с.Б., общ.Т., нарушавайки правилата за движение по пътищата, движейки се с несъобразена скорост, по непредпазливост предизвикал пътнo-транспортно произшествие.

Механизмът на ПТП се установява от изисканите и приобщени към делото писмени доказателства по ДП №75/2017г. по описа на РУ на МВР гр.Т. и свидетелските показания, както и от извършената авто-техническа експертиза и съдебно- медицинска експертиза.

От заключението на вещото лице по назначената автотехническа експертиза се установява, че причина за настъпването на произшествието от техническа гледна точка е навлизането на лекия авТ.обил „*****“ с рег., № ТХ ***** в лентата за насрещно движение в дясната част на която лента се е намирал спрелият лек АВТ.ОБИЛ „*****“ с рег. № *****, като непосредствено преди произшествието лекия авТ.обил „*****“ се е движел със скорост около 111.74 км/ч.

Установява се, че водачът на лек авТ.обил „****“ с рег.№ *****, управляван от И. Ю. Р. от с.Б. виновно е извършил нарушение на чл.20 ал.2 от ЗДвП. От описания механизъм на ПТП се установява, че причината за настъпилото произшествие е противоправното поведение на водача на „****“ с рег.№ *****, управляван от И. Ю. Р. от с.Б., като не са събрани доказателства, които да изключват вината му за допуснатото нарушение, поради което и на основание [чл. 45, ал. 2 от ЗЗД](#), следва съдът да приеме, че нарушението е извършено виновно от този водач. Възраженията и оспорванията на ответната страна в тази насока, че има съпричиняване от страна на ищеца са недоказани. В тази връзка, съдът не кредитира и показанията на свидетеля И. Ю. Р., тъй като те противоречат на другите събрани свидетелски показания и на заключението на вещото лице по автотехническата експертиза и съдебно – медицинска експертиза. Съответно съдът кредитира в тази насока показанията на свидетеля Г.Д.К., като обективни, подкрепящи се от другите събрани по делото писмени и гласни доказателства.

В заключението си по назначената и приета съдебно – медицинска експертиза, вещото лице сочи, че ищецът в следствие на настъпилото ПТП е получил – Лицева травма: контузно разкъсна рана по лява вежда с дължина 3,5см, множество дълбоки ожулвания и драскотини, на широка площ някой от които преминават в рани с неравни ръбове и Коремна травма: контузия на корема, множество ожулвания с линеен характер дължина 8-15 см, косо разположени. Уврежданията са обусловили временно разстройство на здравето не опасно за живота. Съществува пряка причинно-следствена връзка

между пътно транспортното произшествие и получените увреждания. Няма доказателства ищеца да е изпадал в безсъзнателно състояние. Вещото лице сочи, че съгласно установените увреждания на ищеца, същият към момента на настъпване на ПТП отговаря да е бил с поставен обезопасителен колан.

След получените травми ищецът е бил на лечение в хирургично отделение за период от четири дни през които е проведено хирургично обработване на раните и назначено медикаментозно лечение. По време на престоя в болницата не са констатирани усложнения в оздравителния процес. Получените травми отминават за период от 20-25 дни. Оздравителния процес на получените контузно разкъсни рани приключва с оформяне на ръбци на местата им. В конкретния случай са оформени следните ръбци: един ръбец на лявата вежда, челото и клепача с дължина около 3,5 см. и малки пръснати ръбци по лицето които са с размери 0,5 до 1.0 см. Симетрията, правилния анатичен строеж и формата на лицето на ищеца не са нарушени. Не са установени и функционални промени на сетивен орган, в конкретния случай - горния клепач на лявото око, който изпълнява функцията си пълноценно.

Към момента на извършване на експертизата са налице посочените ръбци в областта на лицето. Тези ръбци са с траен характер и ще останат завинаги. Няма медицински причини пострадалия да изпитва болки. Същевременно е възможно в областта на ръбците да има по-висока чувствителност на кожата при промени в температурата изразяващи се в сърбеж и изменена чувствителност. В тази връзка съдът намира, че липсва твърдяното от ищеца обезобразяване, като се установява единствено, че същият е претърпял болка и страдание във връзка с травматичните му увреждания, които са в пряка причинно следствена връзка с настъпилото ПТП.

Съдът приема, че съществува пряка причинно-следствена връзка между пътно транспортното произшествие и получените увреждания.

По производството не се доказаха сочените от ищеца емоционални и психически травми.

По делото е приложена като писмено доказателство молба за застрахователна претенция от ищеца към ответника с вх. №993027/16.04.2020г. в ответното дружество, но няма данни да е извършвано някакво плащане.

Виновното причиняване на пътнотранспортното произшествие от водача на авт.обил „***“ с рег.№ ***** управляван от И. Ю. Р. и причинените болки и страдания на ищеца, имат характер на застрахователно събитие по смисъла на § 1 т. 4 от ДР във вр. с [чл. 394 от КЗ](#) и са основание за пораждаване на задължение на застрахователя да заплати застрахователно обезщетение за настъпилите вреди. Претенцията на ищеца е за обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания от причинена физическа травма. При определяне на справедливия размер на обезщетението съдът следва да вземе предвид характера и тежестта на травматичните увреждания, периодът на възстановяване за всяко от тях и физическите и психически страдания, които ищецът е претърпял вследствие уврежданията.

Описаните от вещите лица увреждания поставили в непосредствена опасност пострадалия, и продължителен период на възстановяване са се отразили отрицателно на физическото състояние на ищеца. Тези обстоятелства дават основание на съда да приеме, че справедливият размер на

обезщетението, което ответникът следва да заплати на ищеца според претърпените неимуществени вреди е 3000 лева до който размер и следва да бъде уважен иска, ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, а в останалата му част до пълният му размер от 15 000 лева следва да бъде отхвърлен, като недоказан.

Съдът намира за основателно възражението на ответника относно погасяването по давност на претендираната мораторна лихва от страна на ищеца за датата 05.01.2018 г. По делото не се представиха доказателства изобщо дали е заведена щета от страна на ответното дружество, а дори да е била заведена такава то съгласно чл.111 бук.“в“ от ЗЗД, това вземане се е погасило с изтичане на три годишна давност. По тази причина този иск следва да бъде отхвърлен.

Ищецът е освободен по настоящото производство от заплащането на държавна такса и разноски по производството, но не и от разноски направени от ответната страна. От представеният списък за разноските, ответникът е направил следните разноски: 350,00 юрисконсулско възнаграждение и 20,00 лева за призоваване на свидетел или общо сумата от 370 лева. Предвид това, че искът е уважен за 20% от претендирания му размер и отхвърлен за 80%, то ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата от 296,00 лева разноски, съразмерна на отхвърлената част от иска.

Ищеца е упълномощил един адвокат, като е уговорена безплатна правна помощ в пълномощното. Предвид направеното искане за определяне размерът на адвокатското възнаграждение по реда на чл.38 от ЗА, то изчислено съобразно тази правна норма във вр. с чл.7 ал.2 т.3 от Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, същото съдът определя на 1750,00 лева.

Предвид изхода по делото, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК в тежест на ответника следва да се възложи държавната такса върху уважената в настоящото производство част от иска, възлизаща на 120,00 лева и адвокатско възнаграждение върху уважената в настоящото производство част от иска възлизащо на 350,00 лева.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Застрахователно дружество „ОЗК ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, с ЕИК 121265177 гр.София, ул.,„Света София“ 7, ПК 1000 Център да заплати на Д. Д. Н. с ЕГН-***** с адрес ***** сумата от 3 000 (три хиляди) лева застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания от причинена физическа травма, настъпили в следствие на станало ПТП на 17.05.2017 г., около 19.30 ч. на път III 7402 км. 16+0 /гр. Т. - с. Б./, виновно причинено от И. Р. Ю. с ЕГН *****, при управление на авТ.обил „***** с рег. № ТХ *****, за който е сключен договор за застраховка "Гражданска отговорност" застрахователна полица № BG/23/***** на Застрахователно акционерно дружество „ОЗК-Застраховане“ АД, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба 05.01.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над 3000 лева до пълният му размер от 15 000 лева, като неоснователен и недоказан.

ОТХВЪРЛЯ иска за присъждане на законната лихва върху вземането начиная от 05.01.2018 година до датата на предявяване на иска 05.01.2022 г.

ОСЪЖДА „ОЗК ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, с ЕИК 121265177 гр.София, ул. „Света София“ 7, ПК 1000 Център да заплати на Д. Д. Н. с ЕГН-***** с адрес ***** разноси по делото в размер на 470,00 лева, според уважената част от иска.

ОСЪЖДА Д. Д. Н. с ЕГН-***** с адрес ***** да заплати на „ОЗК ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, с ЕИК 121265177 гр.София, ул.„Света София“ 7, ПК 1000 Център разноси по делото в размер на 296,00 лева, според уважената част от иска.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Добрич в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Т.: _____